

Cartes del lector

Sí al monument de l'Ebre

Les al·lusions a la retirada, enderrocament o museïtzació del monument a la Batalla de l'Ebre que hi ha al centre del riu a Tortosa han estat freqüents en el darrer any. Alguns partits plategem fins i tot celebrar, en el futur, una consulta ciutadana per decidir el destí del monument, en siga la continuïtat o la retirada. I una anomenada comissió per la retirada dels símbols franquistes de Tortosa ha fet públic un comunicat en què demana novament la retirada del monument.

Amb tot el respecte per a les persones que la formen, sento contradir la comissió i em posiciono rotundament a favor de la continuïtat del monument on està. No estic en contra d'una consulta ciutadana sobre això, tot i que em sembla

que hi ha coses molt més perentòries en la vida dels ciutadans que mereixen consultes, però, a més a més, en el cas de fer-se la consulta, no tinc cap inconvenient en invitar en votar a favor del manteniment del monument.

Raons. En primer lloc, que el monument forma part ja de l'*'skyline'* de la ciutat, de la seua imatge global. I no en negatiu. Sense ser una meravella, no és dels menys estètics d'entre els monuments que es fan avui en dia. I la seua ubicació privilegiada, al mig del riu, fa que, en cas de ser substituït, calga que s'hi faci, allí mateix, un altre monument o símbol molt notable, com a mínim equivalent a l'actual i amb una despesa important.

Anoto que és un despropòsit voler fer una passarel·la de vianants en base a la columna existent, com alguns proposen. Per la seua proximitat a l'altre pont, és una magnífica forma de llançar diners. En tot cas, cal treballar perquè es construïssa, algúes amunt, cap al final de Remolins i a prop de Jesús, l'altre pont previst.

D'altra banda, i amb sentit històric, han pensat alguna vegada que els monuments (també aquest) són un document històric de primera magnitud que ajuden a comprendre una etapa?. Pot estar molt bé ubicar a un museu una làpida que es va trobar enterrada de la qual ningú no en tenia notícia, però desmuntar un monument d'aquesta magnitud i rellevància per posar-lo a un museu em

sembla poc lògic. A més a més, implicaria un lloc, edifici o espai adient perquè és d'imaginar que, en cas de museïtzació de debò, no el voldran posar a trossos, sinó reconstruir-lo.

En tercer lloc, perquè el monument no és ofensiu per a ningú. Ja fa molts anys, encara era alcalde Vicent Beguer si no recordo malament, es va retirar aquella llegenda de *A los combatientes que hallaron gloria en la batalla del Ebro* i 'el victor del caudillo', el símbol que el podia vincular al dictador. Quan un monument tinga elements que poden ser ofensius per a altres és comprensible l'intent de traure'l, però aquest no en té. Hi afegiria dos detalls. Primer, el d'un país el sentit històric del qual admiro, Anglaterra. Allà mai no tomben un mo-

nument ni trauen una placa. No vol dir que s'identifiquen amb allò que volien simbolitzar o enaltir aquells que en el seu moment el van erigir o col·locar. Simplement respecten la història i no cometen l'enorme estupidesa de judicar la història d'altre temps amb criteri i conceptes d'avui.

I una conversa amb el que encara és director de l'Arxiu Nacional de Catalunya, que un dia d'aquests es jubila, l'amic Josep M. Sans Travé. Ell defensa que no es retire el monument als caiguts del seu poble, Solivella. Fins i tot n'ha escrit un llibre. No és un franquista ni un indocumentat. És, simplement, qüestió de sentit comú i d'entendre que la història pot ajudar a evitar la repetició d'errors anteriors.

A la comissió, la convidaria a canviar el seu nom i els seus objectius. I, en lloc de dedicar-se a fer la guerra al passat, que es dedique a construir el present i el futur. També amb monuments, eliminant déficits. No els sembla molt més positiu i més intel·ligent promoure crear monuments nous en lloc d'enderrocar els existents?. Per exemple, els apporto idees: en lloc de voler fer fora el monument del riu dedicat a la Batalla de l'Ebre, no els sembla millor erigir un nou i magnífic monument a la pau?. O a la llibertat, als morts víctimes de la violència...

Així, la ciutat, en lloc de perdre un monument, en tindrà un de nou. De perdre'n un a guanyar-ne un altre hi ha la diferència de dos.

Daniel Arasa
TORTOSA